

بررسی مؤلفه‌های تأثیرگذار بر کیفیات فضایی پیاده‌راه‌ها؛ نمونه موردی خیابان فردوسی شاهین شهر

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۰۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۶/۱۹

کد مقاله: ۰۶۴۶۰۲

پریسا ذوقدار قوچانی^۱، نوید غفاری جدیدی^۲

چکیده

گسترش مدرنیته منجر به رواج استفاده از ماشین در سراسر جهان شده است. به نحوی که در محیط‌های شهری که تا پیش از انقلاب صنعتی، در انحصار انسان بود، به فضاهایی با اولویت تردد خودرو تبدیل شدند؛ و آلدگی‌هایی مانند صدای بوق ماشین‌ها، موتور اتومبیل‌ها و ازدحام آنها شرایط را به گونه‌ای زده که عابرین پیاده فقط از روی اجبار از معابر شهری استفاده می‌کنند؛ اما رفته رفته اندیشمندان برنامه‌ریزی توجه به اولویت تردد انسان بر ماشین را در فضاهای شهری مد نظر قرار دادند. پیاده‌روی دارای اهمیت اساسی در احساس تعلق به محیط و در بافت کیفیت‌های محیط است. در این راستا عدم توجه به مقیاس انسانی و نادیده گرفته شدن نیازهای عابرین پیاده از مضلات پیش رو می‌باشد. در همین راستا، پیاده راه‌ها با توجه به تأثیر عمیق خود در ارتقاء کیفیت زندگی شهری، اهمیت ویژه‌ای در میان فضاهای شهری دارند و از عناصر لازم در هویت بخشی به فضای اجتماعی و فرهنگی در شهر می‌باشند. شاهین شهر، شهری از توابع بخش مرکزی شهرستان و در استان اصفهان قرار دارد؛ و در همسایگی شمالی و در حدود ۱۷ کیلومتری شهر اصفهان واقع شده است. خیابان فردوسی یکی از مهم‌ترین خیابان‌های شاهین شهر است و به دلیل وجود کاربری‌های مختلف در این خیابان نقش ترافیکی هم پیدا کرده است. در ساعت‌های مختلف دارای اختلال ترافیکی کیفیت زندگی شهری را در این خیابان تغییر می‌دهد. هدف از این پژوهش بررسی مؤلفه‌های تأثیرگذار بر کیفیات فضایی پیاده و معضلاتی را برای شهروندان ایجاد کرده است. هدف از این پژوهش بررسی مؤلفه‌های تأثیرگذار بر کیفیات فضایی پیاده راه‌ها در خیابان فردوسی شاهین شهر است. این تحقیق یک پژوهش توصیفی- تحلیلی و فرآیند آن ترکیبی (کمی و کیفی) می‌باشد.

واژگان کلیدی: فضاهای شهری، پیاده راه، شاهین شهر.

۱- کارشناسی ارشد طراحی شهری، گروه شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد (نویسنده مسئول)
parisa.zoghdar@yahoo.com

۲- کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده معماری، دانشگاه علم و صنعت

۱- مقدمه

حرکت پیاده طبیعی‌ترین، قدیمی‌ترین و ضروری‌ترین شکل جایه‌جایی انسان در محیط است و پیاده‌روی هنوز مهم‌ترین امکان برای مشاهده مکان‌ها و فعالیت و احساس شور و تحرک وزندگی و کشف ارزش‌ها و جاذبه‌های نهفته در محیط است (باکتزاد، ۱۳۸۳).

پیاده‌روی دارای اهمیت اساسی در ادراک هویت فضایی، احساس تعلق به محیط و در بافت کیفیت‌های محیط است. که در شهرهای حاضر که به تمام معنا مسخر وسائل نقلیه و چیرگی آن بر انسان شده‌اند، پیاده‌روی مورد کم توجهی قرار می‌گیرد و پیاده‌ها همواره در معرض آسیب و مخاطره‌های جانی و مالی به سر می‌برند. به عبارت بهتر، حرکت پیاده از دو جنبه اصلی به عنوان رکنی از سیستم حمل و نقل درون شهری و به عنوان فضایی برای ارتباطات و برخوردهای اجتماعی نه تنها منزلي نیافته است بلکه در زمان حاضر جایگاهی چنان ناجیز دارد که حتی به معمول ترین شکل خود به عنوان سیستمی از حمل و نقل شهری نیز سهمی پیدا نکرده و این گونه است که پیاده حقوق خود را پایمال شده می‌یابد (ریعیان و همکاران، ۱۳۹۰). بر این اساس تحقیق حاضر بر آن است بررسی مؤلفه‌های تأثیرگذار بر کیفیات فضایی پیاده راه را مورد مطالعه قرار دهد. ضرورت این مسئله با توجه به اینکه در کشور ما و به ویژه در مطالعات برنامه ریزی شهری مورد کم توجهی بوده است، وضوح بیشتری می‌یابد. از طرف دیگر نگاهی گذرا به شهر شاهین شهر که فضاهای باز شهری و خیابان‌های آن که از نظر پاسخگویی به نیازهای شهروندان در وضع مطلوبی به سر نمی‌برند، مؤید ضرورت و اهمیت این پژوهش است. در این راستا هدف اصلی پژوهش در قالب مؤلفه‌های تأثیرگذار بر کیفیات فضایی پیاده راه می‌باشد.

۲- ادبیات موضوع

توجه به موضوع "حرکت پیاده" همواره با نیازها و خواسته‌های انسان در می‌آمیزد و می‌تواند از پراهمیت‌ترین و ضروری‌ترین موارد در حقوق طبیعی استفاده کنندگان از فضای شهر تلقی شود. در کشورهای مختلف واژگان گوناگونی برای تعریف خیابان‌های مخصوص پیاده به کار می‌رود؛ واژگانی چون پنهنه پیاده (Pedestrian Zone)، پنهنه بدون ماشین (Car-Free-Zone)، پنهنه بسته بر ترافیک موتوری (Auto-Restricted Zone)، محدوده پیاده (Pedestrian Area)، تفرجگاه پیاده (Mall) و پیاده راه (Walkable Street) (کاشانی جو، ۱۳۸۹). تعاریف بی شماری در مورد محیط‌های پیاده مدار ارائه شده است؛ که هر کدام به یک یا چند بعد از ویژگی‌های چنین محیطی می‌پردازند. در یکی از جامع ترین تعاریفی که برای چنین محیطی ارائه شده است آن را این گونه تعریف می‌کند، محیط پیاده راه وار اجتماعی است که دارای ویژگی‌های زیر باشد:

نمودار ۱- پیاده راه (کاشانی جو، ۱۳۸۹)

در شهرهای انسان محور لزوم حمایت محیط شهری از تأمین نیازهای حیاتی انسان، لزوم تناسب محیط شهری با ابعاد و رفتارهای انسانی، توجه خاص به اینمنی و امنیت انسان در محیط شهری، خوانایی و جهت یابی محیط برای انسان و تنوع عملکردهای محیط شهری، لزوم توجه به مشارکت مردم به هنگام برنامه ریزی و طراحی محیط شهری، انسانی کردن مسیرهای پیاده و تجزیه و تحلیل مجموعه ارزش های انسانی و فراهم آوردن معیارهایی برای فرم فضای شهری با اتنکا به آنها مورد توجه قرار می گیرد (معینی، ۱۳۹۰). با ذکر این مقدمه در ادامه به بررسی تعاریف و تاریخچه، جایگاه پیاده راه می پردازیم.

۳- تعاریف و تاریخچه

تا پیش از انقلاب صنعتی، اندازه و تناسبات عناصر شکل دهنده شهر بر مبنای مقیاس انسانی بود و الگوی جابجایی ها نیز بر اساس حرکت فرد پیاده؛ یعنی پیاده ها اندازه و فاصله را تعیین می کردند (قربی، ۱۳۸۳). در ایران نیز از دیرباز بازارهای سنتی حالت پیاده راه را داشته و سابقه محورهای پیاده، مسئله نو و تقیید شده ای نیست. درواقع ایجاد مکان های ویژه تردد پیاده در شبکه معابر شهری از دیرباز در فرهنگ شهرسازی ایران وجود داشته و به صورت های گوناگون از قبیل بازارها و بازارچه های گذرها، میدان ها و غیره احداث می شده است. بازارها و بازارچه ها که محل خرید و فروش کالا و خوارک بوده در حقیقت کوچه سروپوشیده های است که از دو سو دارای دکان ها بوده و خود به عنوان یک شبکه ارتباطی برای پیاده ها در شهرها عملی نموده است. هرچند که پیاده گذرها جدیدی نیز، متفاوت با نوع سنتی و نیز متفاوت با نوع اروپایی آن در سال های اخیر در کشور ما ایجاد شده اند که از نمونه های آن، میتوان به محورهای تربیت و ولیعصر در تبریز، پیاده راه خیام در ارومیه، پیاده راه های پانزده خرداد، سپهسالار تهران و... در تهران اشاره کرد (رسولی، ۱۳۸۸).

از تجارب مهم جهانی در حیطه پیاده راه مبتنی بر تعاریف فعلی می توان به این نمونه ها اشاره کرد:

- در کپنهایگ در سال ۱۹۶۲، یکی از خیابان های اصلی به نام استروگت به معبر پیاده تبدیل شد.
- در دهه ۱۹۷۲ (طرح ناحیه مرکزی) با تأکید بر توسعه کاربری های مختلط، تسهیلات حرکت پیاده و گسترش حمل و نقل عمومی در شهر تورنتوی کانادا به اجرا درآمد.
- در کشور فرانسه توسعه خیابان های مختص عابران پیاده از سال ۱۹۷۵ به بعد آغاز گردید.
- در سال ۱۹۷۱ طرح بهسازی ناحیه مرکزی شهر آتن بر اساس گسترش پیاده راه ها و بهبود سیمای کالبدی و اجتماعی شهر اجرا شد.
- در آمریکا با پیاده راه آزادی در قلب شهر بوسیون، شانزده نقطه تاریخی ارزشمند شهر به هم پیوستند (قربانی و جام کسری، ۱۳۸۹).

جدول ۱- نظریه پردازان و مفاهیم مؤثر بر پیاده مداری و جنبه های کالبدی عرصه عمومی

ردیف	نظریه پرداز	سال	عنوان / متن نظریه	مفاهیم کلیدی
۱	تونی گارنیه	۱۹۷	شهر صنعتی	حافظت آب و هوایی پیاده ها، عبور پیاده ها از درون فضاهای سبز
۲	اشپرای رگن	۱۹۶۰	معماری شهرها و شهرک ها	پیاده روی ایجاد کننده بیشترین سطح تماس با یک مکان شهری
۳	گوردون کالن	۱۹۶۱	دیدهای متواالی	برای آن که مردم از حرکت در شهر و نگاه کردن به آن لذت ببرند، باید بالولایت دادن به پیاده روهای پیوستگی آن ها اهمیت انسان و حضور او در فضاهای شهری
۴	لارنس هالبرین	۱۹۶۸	نيويورک، مطالعه ای بر کیفیت، (شخصیت ویژه و معنای فضای باز در طراحی شهری)	اولویت حرکت پیاده در فضای شهری، افزایش کیفیت پیاده روهی
۵	جين جیکوبز	۱۹۹۳	مرگ و حیات شهرهای بزرگ	بر نقش فضاهای عمومی شهری در ایجاد تعاملات اجتماعی تأکید داشت، سرزنش بودن پیاده روهای آمریکایی
۶	هیلییر	۱۹۹۶	تحلیل چیدمان فضا	ارتباط میان حرکت (عمدتاً پیاده) و وضعیت فضاهای شهری
۷	سرگی چرمايف	۱۹۹۷	اهمیت مسائل زیست محیطی در فضاهای شهری	عدم استفاده از اتومبیل شخصی، استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی رایگان، استفاده از دوچرخه کرایه ای را برای فضاهای متراکم داخل شهرها
۸	مایکل ای آرث	۱۹۹۹	نوپیاده گرایی	تمرکز بر کاهش یا حذف اتومبیل در فضاهای

ردیف	نظریه پرداز	سال	عنوان / متن نظریه	مفاهیم کلیدی
۹	ادمند بیکن	۱۹۶۸	طراحی شهرها	نظام های حرکتی عامل پیوندهای کل شهر، حرکت پیوسته عامل تجربه فضا
۱۰	راب کریر	۱۹۷۵	فضای شهری	توجه به عناصر و جنبه های کالبدی عرصه عمومی شهر
۱۱	آموس راپاپورت	۱۹۷۷	جنبه های انسانی فرم شهری	موقعیت غیرفعالی انسان در مقابل محیط، جهت یابی عابران پیاده در محیط های شهری
۱۲	آلدو روسي	۱۹۸۲	معماری شهر	توجه به جنبه های کالبدی و عرصه عمومی شهر
۱۳	الکساندر	۱۹۸۷	تئوری جدید طراحی شهری	رشد تدریجی و نظم غیر هندسی فضاهای شهری
۱۴	حسین بحرینی	۱۹۹۶	تحلیل فضاهای شهری در رابطه با الگوهای رفتاری استفاده کنندگان به فضای خیابان و الگوهای رفتاری استفاده کنندگان به ویژه عابران پیاده	ارائه ضوابط مناسب طراحی با تحلیل کمی و کیفی
۱۵	الزلینکا دین برنان	۲۰۰۱	منظار ایمن، ایجاد اجتماعات ایمتر قابل زیست‌تر، از طریق برنامه ریزی و طراحی	طراحی فضاهای عمومی در جهت گسترش ادراکات ایمنی و کاهش جرم و ترس از جرم

پژوهش پیش رو در ادامه به معرفی مؤلفه های تأثیرگذار بر کیفیات فضایی پیاده راه ها و ارائه توضیحاتی در باب آنها پرداخته می شود.

۴- بررسی مؤلفه های تأثیرگذار بر کیفیات فضایی پیاده راه ها

سرزندگی: شاید بتوان تنوع و فعالیت پذیری را به عنوان دو مؤلفه تأثیرگذار در سرزندگی فضاهای شهری دانست، اما یکی از راه های رسیدن به تنوع، به کار گرفتن نمادهای شهری اند که بر گرفته از کالبد موجود و ارزش های بافت تعريف می گرددند که به خوانایی مسیر افزوده و آن را به نماد تبدیل می کند. از دیگر عوامل سرزندگی و تنوع پیاده راه ها، ایجاد کاربری های متعدد و مناسب با هر سکانس پیاده راه، استقرار کاربری های خدماتی که تداوم حضور شهریوند را در بی دارد و همچنین استقرار کاربری های اوقات فراغت، تنوع مبلمان در طول مسیر و هماهنگی روشنایی مسیر بدنه ها و تأکید روشنایی روی عناصر و بنایهای شاخص می باشد (پاکزاد، ۱۳۸۶).

دسترسی راحت به پیاده مدارها: پیاده مداری عبارت است از ایجاد خیابان ها یا فضاهای رها از آمد و شد سواره (صفاری و شمس، ۱۳۹۶). با مسدود شدن خیابان های منتهی به پیاده مدارها و نبود جایگزین مناسبی برای آن، ساکنان در رفت و آمد دچار مشکل شده اند. این مسئله در موقع اضطراری و امدادرسانی نیز، مشکلاتی برای ساکنان ایجاد کرده است (گشول، ۱۳۹۵).

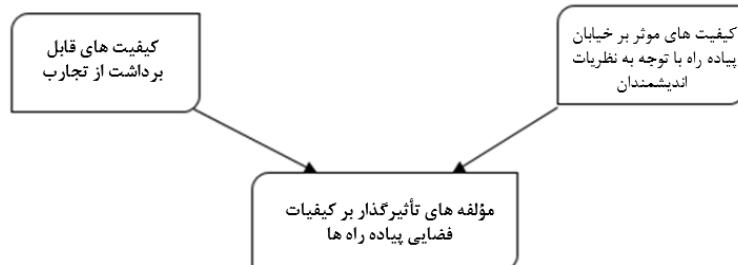
مبلمان شهری: با گسترش فرازینه شهرنشینی و افزایش جمیعت شهرنشینان و مشکلات ناشی از آن، فراهم آوردن امکاناتی برای رفاه حال شهریوندان بیش از پیش ضروری می نماید. امروزه اهمیت و نقش مبلمان شهری در خدمات رسانی و زیباسازی شهری بر هیچ کس پوشیده نیست و مبلمان شهری از اجزای ضروری و جدایی ناپذیر شهرها محسوب می شود (طهماسی کیا، آزاد خانی، ۱۳۹۵).

دسترسی به سیستم حمل و نقل عمومی: وجود سیستم حمل و نقل عمومی می تواند سبب کاهش آلاینده های محیطی شود و از طرفی دیگر با از دیاد این نوع حمل و نقل می توان دسترسی را به پیاده راه آسان تر نمود (گشول، ۱۳۹۵). توسعه مبتنی بر حمل و نقل عمومی ترکیبی از عملکردی کاربری زمین با حمل و نقل عمومی، به همراه ایجاد محلات فشرده، قابل پیاده روی و کاربری مختلط در یک فاصله با قابلیت پیاده روی از ایستگاه حمل و نقل عمومی است. این نوع از توسعه، افراد، مشاغل و خدمات در کنار یکدیگر قرار داده و به گونه ای طراحی می شود که سفرهای پیاده و یا با استفاده از دوچرخه، حمل و نقل عمومی را به سفرهای ایمن و کارا مبدل سازد (شهریان، ۱۳۹۵).

۵- روش تحقیق

در این پژوهش که موضوع اصلی آن بررسی مؤلفه های تأثیرگذار بر کیفیات فضایی پیاده راه ها می باشد. روش گردآوری داده های این تحقیق، روش کتابخانه ای و روش تجزیه و تحلیل داده های تحقیق، روش کیفی است. در این تحقیق مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و استفاده از منابع معتبر و دسته اول است، ابتدا مفاهیم اولیه بررسی شده و بعد نظریه های نظریه پردازن و تجارب ایران و جهان بررسی و حاصل این بخش استخراج شاخصه های اساسی مؤلفه های مؤثر بر پیاده راه است. در بخش بعد، با تکیه بر

مطالعات کتابخانه به تشریح مولفه های مؤثر بر پیاده راه میپردازد. درآخر با جمع بندی داده ها و با استفاده از تحلیل های کیفی، بررسی مؤلفه های تأثیرگذار بر کیفیت فضایی پیاده راه بر خیابان فردوسی طبقه بندی شده است.

نمودار ۱- جمع بندی معیارها (نگارندگان)

۶- شناخت محدوده مورد مطالعه

نقشه ۱: موقعیت خیابان فردوسی

شهرستان شاهین شهر و میمه از شهرستان های استان اصفهان است. مرکز آن، شاهین شهر است که در ۱۷ کیلومتری شمال شهر اصفهان و در حد فاصل دو اتوبار معلم و آزادگان که از دو جهت جاده اصفهان را به تهران متصل می کند، واقع شده است. خیابان فردوسی یکی از هسته های اصلی تشکیل دهنده شهر بوده است و قدمت ۵۰ ساله دارد. این خیابان به بلوار اصلی شهر(امام خمینی) دسترسی دارد. خیابان فردوسی یکی از مهم ترین خیابان های شاهین شهر است و به دلیل وجود کاربری های مختلف در این خیابان نقش ترافیکی هم پیدا کرده است.

۷- گردآوری داده ها

ابتدا در قسمت کیفی مطالعه حاضر با استناد به منابع کتابخانه ای، مبانی نظری تحقیق شکل گرفته و چارچوب نظری پژوهش استخراج شده است. در ادامه و در قسمت کمی پژوهش حاضر انجام پیمایش با تکنیک پرسشنامه انجام شده است؛ که با توجه به روش شارل کوکران مقدار $N = 256000$ نفر است و مقدار $d = 0.05$ میگیریم. نتیجه فرمول کوکران برای محاسبه حجم نمونه برابر با ۳۷۶ قرار گرفت؛ که در این پژوهش ۳۷۶ پرسشنامه در بین شهروندان توضیح شده است.

جدول ۲: آزمون پایایی پرسشنامه (منبع: نگارنده)

آلفای کرونباخ	از موارد N
.۷۰۴	۱۰

۸- یافته های پژوهش

در پژوهش حاضر طبق تحلیل های انجام شده از نتایج به دست آمده از پرسشنامه در میان مؤلفه های تأثیرگذار بر کیفیت پیاده راه در خیابان فردوسی شاهین شهر کمبود سرزندگی، دسترسی مناسب، دسترسی به سیستم حمل و نقل عمومی، مبلمان شهری در این خیابان وجود دارد؛ که باعث شده است کیفیت فضایی در این خیابان به شده کاهش پیدا کند.

۹- نتیجه گیری

پیاده راه باعث افزایش کیفیت زندگی شهری و رفتار اجتماعی شهروندان شده است؛ و همچنین باعث افزایش سرزندگی و کاهش آودگی، افزایش کیفیت فضای شهری، افزایش فضای تفریحی و گردشگری، افزایش تعاملات اجتماعی، تغییر شکل سفرهای درون شهری از سواره به پیاده و افزایش زمان حضور در فضاهای عمومی شهری میشود. هدف اصلی این پژوهش بررسی

منابع

۱. پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۳)، راهنمای طراحی فضاهای شهری در ایران، وزارت مسکن و شهرسازی، معاونت معماری و شهرسازی، ص ۲۷۳.
۲. پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۶)، سیر اندیشه ها در شهرسازی؛ از کمیت تا کیفیت، شرکت عمران شهرهای جدید، چاپ اول، تهران.
۳. رسولی، سارا (۱۳۸۸). پیادهراه به مثابه یک فضای شهری مطلوب، مطالعه موردی: بازار امام اهواز. ماهنامه بینالمللی راه ساختمان؛ شماره ۶۳.
۴. رفیعیان، محسن؛ بمانیان، محمد رضا؛ رفیعیان، مجتبی (۱۳۹۰). گردشگری شهری به مثابه راهبرد توسعه خلاق در بافت های فرسوده، نشریه منظر، شماره ۱۴.
۵. شهابیان، پویان، اسدی، ریحانه (۱۳۹۵) میزان تحقق اصول عملکردی توسعه مبتنی بر حمل و نقل همگانی مطالعه موردی: مجتمع ایستگاهی شهرک اکباتان، آمایش محیط، دوره ۱۰ شماره ۳۶.
۶. صفاری راد، علی، شمس، علی (۱۳۹۶). بررسی تطبیقی معیار های قابلیت پیاده مداری در سطح محلات شهری (مطالعه موردی: محلات جدید و قدیمی شهر رشت)، نشریه فصل نامه آمایش محیط، دوره ۱۰ شماره ۳۹.
۷. طهماسبی کیا، زهراء، آزاد خانی، پاکزاد (۱۳۹۵). بررسی نقش و عملکرد مبلغان شهری در ارتقا کیفیت محیط شهری و رضایت مندی شهروندان (مطالعه موردی: منطقه ۴ شهرداری کرمانشاه)، فصلنامه علمی پژوهشی پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره ۷ شماره ۲۷.
۸. قربانی، رسول و جام کسری، محمد (۱۳۸۹)، جنبش پیاده گسترش رویکردی نو در احیای مراکز شهری؛ مورد مطالعه پیاده راه تربیت تبریز مجله مطالعات و پژوهش های شهری و منطقه ای، سال ۲، ش ۶.
۹. قریب، فریدون (۱۳۸۳)، امکان سنجی مسیرهای پیاده و دوچرخه در محدوده تهران قدیم، مجله هنرهای زیبا، دوره ۱۹.
۱۰. کاشانی جو، خشایار (۱۳۸۹)، پیاده راه ها از مبانی طراحی تا ویژگیهای کارکردی، انتشارات آذربخش، چاپ اول.
۱۱. گشول، حسین، شاطریان، محسن (۱۳۹۵)، گسترش پیاده مداری و احساس امنیت اجتماعی گردشگران در بافت های تاریخی (نمونه موردی: محور تاریخی، فرهنگی، گردشگری شهر اصفهان)، پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه کاشان.
۱۲. معینی، سیدمهđی (۱۳۹۰). شهرهای پیاده‌مدار. آذربخش، تهران.

مؤلفه های تأثیرگذار بر کیفیات فضایی پیاده راه ها است که ارتقاء کیفیت محیط را در پی دارد یافته های پژوهش نشان داد که از میان مؤلفه ها سرزنشگی، دسترسی مناسب، دسترسی به سیستم حمل و نقل عمومی، مبلغان شهری در این خیابان وجود دارد؛ که باعث شده است کیفیت فضایی در این خیابان به شده کاهش پیدا کند. یافته های تحقیق مبتنی بر این امر است که ساماندهی کالبدی و ارتقاء کیفیت محیطی مراکز شهری با اولویت پیاده موجب افزایش حضور افراد گشته و فعالیت های همگانی را ارتقاء می بخشد و در نتیجه سرزنشگی افزایش می پیدا.